

1. **EWANGELICZNY CHRZEŚCIJAN PATRZY NA przenikanie New Age do chrześcijaństwa – część 4** – „Taniec z flagami ma moc sprawczą, ściąga Boże działanie, przemianę, uzdrowienie, a tym samym jest metodą duchowej walki.

”.

„Albowiem przyjdzie czas, że zdrowej nauki nie ścierpią, ale według swoich upodobań nazbierają sobie nauczycieli, żądni tego, co ucho lechce.” (II Tymoteusza 4,3)

W poprzednich numerach GE przyjrzelśmy się niektórym niebezpiecznym naukom New Age, które przenikają do chrześcijaństwa:

1. Możemy odkryć w sobie boskość, a tym samym boską moc!
2. Doktryna nie ma znaczenia, gdyż prawda jest relatywna i decyduje o niej indywidualne doświadczenie.
3. Dzięki sile umysłu nazywanej wiarą możemy tworzyć i zmieniać naszą rzeczywistość.

W tym numerze spojrzymy na kolejne nauczanie ruchu New Age, które przeniknęło do nauczania a jego praktykowanie stało się wręcz naturalnym elementem nabożeństw w wielu środowiskach, zborach ogólnie przyjętego ewangelikalnego chrześcijaństwa, najczęściej w ruchu charyzmatycznym:

4. Poprzez otwarcie na przeżycia mistyczne oraz pewne techniki i zabiegi, min. pozytywne wyznawanie, wejrzenie w siebie, praktykowanie mantry w śpiewie, słowie, oczyszczamy umysł, odkrywamy się na oświecenie, wchodzimy w boską obecność.

Powierzchnowe podejście, akceptacja a czasami fascynacja technikami, formami poprzez które rzekomo sprowadzana jest Boża obecność i moc na zgromadzenie i indywidualne osoby jest zgubna dla ewangelikalnego chrześcijaństwa. Z uwagi na ograniczone miejsce w czasopiśmie skupimy się pokrótce na niektórych zjawiskach, aby być posłusznym wezwaniu: „*Wszystko badajcie, a trzymajcie się tego, co dobre. Od wszelkiego pozoru zła powstrzymujcie się.*” (I Tes. 5,21-22 UBG)

2. Taniec z flagami ma moc sprawczą, ściąga Boże działanie, przemianę, uzdrowienie, a tym samym jest metodą duchowej walki.

CHARAKTERYSTYKA TEGO SPOSOBU MYŚLENIA W RUCHU NEW AGE

Co ma wspólnego technika duchowej walki, osiągnięcia mocy sprawczej czy wewnętrznej przemiany poprzez machanie flagami z ruchem New Age?

Otóż New Age zaczerpnął z filozofii chińskiej oraz z hinduizmu symbol jin (yin) i jang (yang). Są to dwie przeciwne siły pozornego dobra i zła, o barwie białej i czarnej, które wzajemnie się przenikają. Dlatego też biała kropka jest umieszczona w obrębie czarnej siły, natomiast czarny punkt w obszarze białej rzeczywistości. Co to oznacza? Otóż dobro i zło, światłość i ciemność płynnie przechodzi jedno w drugie tworząc wspólną, zjednoczoną rzeczywistość. Nie ma więc jednej prawdy, jednej religii, jednej właściwej drogi, ale wszystkie się uzupełniają. I tutaj dotykamy źródła, z którego do chrześcijaństwa przeniknęła technika tańca z flagami. Otóż ten taniec jest kopią rytualnego tańca o nazwie „Skrzydła Izydy”. Jest on praktykowany na bliskim wschodzie i w Hinduizmie ku czci bogini Izydy z dzieciątkiem na ręku. Wierzy się, że poprzez podczas tańca z machaniem skrzydłami łączy się w miłości i poświęceniu z całym światem, podzielonym przez różne religie, tradycje czy też ludzkie ambicje.

SPOSÓB PRZENIKANIA TEGO NAUCZANIA DO SPOŁECZEŃSTWA, W TYM RÓWNIEŻ DO EWANGELIKALNEGO CHRZEŚCIJAŃSTWA.

PRÓBA PODPARCIA NAUCZANIA O POWOŁYWANIU RZECZY DO BYTU WYPOWIADANYM SŁOWEM.

Czy wg Biblii jest możliwe zjednoczenie światłości z ciemnością? Okultyzm zakłada, że dobro i zło są siłami równoważnymi, a tylko od zabiegów ludzi zależy, która z tych sił będzie siłą wiodącą w ich życiu.

Otóż m.in. ten ruch powołuje się na fragment

JAKA JEST ODPOWIEDŹ BOŻEGO SŁOWA?

POZYTYWNE WYZNAWANIE Z NEW AGE

Nauka ruchu haryzmatycznego mówi (to samo co religie wschodu i filozofia new age), że w XXIw. nastąpi globalna duchowe przebudzenie > ale !!! że ludzie muszą wypracować to pewnymi działaniami, które zmieniają stan rzeczywistości duchowej (magia) - po czym zjednoczy się i nawróci cały świat; i że zbawione będą nie jednostki, ale całe narody. **(zob*1)**. Do działań tych należy: tworzenie globalnego kościoła (np. Rick Warren Ministry), otwarcie się na tzw "nowe objawienia Ducha Świętego" - czyli uznanie Biblii za objawienie nieaktualne - oraz ślepe podporządkowanie się wytycznym liderów i wizjonerów "Nowej Reformacji Apostolskiej".

Sens i cel ruchu stanowi tzw. wielopoziomowa walka duchowa z mocami ciemności, zwana "proroczą modlitwą wstawienniczą", która ma ponoć burzyć duchowe przeszkody hamujące ewangelizację świata, oraz przynieść ogólnoswiatowe przebudzenie. Jest nią ciągła modlitwa za narody (terytoria) oraz prorocze uwielbienie 24h/dobę w różnych strategicznych miejscach świata (wiara w magiczną moc muzyki). Wiązanie mocy demonicznych nad miastami i krajami w celu tzw. "uwolnienia błogosławieństwa dobrobytu i przebudzenia" nad danym regionem. Ruch zajmuje się strategią tejże walki oraz opracowuje metody zdobywania miast i państw dla "Jezusa". **(zob*2)**. Gdyż charyzmatycy utrzymują, iż w świecie duchowym trwa nieustanna - równa walka pomiędzy Bogiem a mocami ciemności i że to od działań ludzi zależy, czy Pan Bóg ma w tej bitwie przewagę czy przegrywa. (to są nauki New Age)

Utrzymują oni, że Bóg przekazał im całą swoją moc aby osiąść władzę nad światem w sferze duchowej i cielesnej, gdyż zastępują oni teraz Boga na ziemi **(zob*3)**. Haryzmatycy wierzą również, że "Boża obecność" zstępuje na ziemię tylko w formie chwały, podczas "proroczych koncertów uwielbienia", na których namaszczeni przewodnicy duchowi przez których przemawia Bóg, prowadzą ludzi przed "Boży tron". Odbywa się to przy głośnej muzyce z użyciem flag, oraz wszelkich form wypowiedzi emocjonalnej jak taniec obrzędowy, psychodramy, flagi itp.

okultystycznych i New Age.

9. FLAGI W KOŚCIOŁACH CZY SKRZYDŁA IZYDY

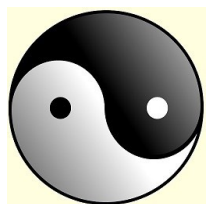
Od ponad dziesięciu lat, bardzo zauważalne stało się zjawisko machania flagami podczas nabożeństw w kościołach ewangelicznych oraz tańca z flagami.

Machanie flagami może być bardzo pomocne w wielu sytuacjach np. podczas kierowania ruchem na lotnisku czy morzu albo podczas świąt narodowych, jednak z jakimi doktrynami wiąże się wprowadzenie do chrześcijaństwa praktyki machania flagami?

Otóż w polskim małym kręgu ewangelicznym to wymachiwanie stało się modne za sprawą szkoły tzw. "Chrystus dla Narodów" w Gdyni, kształcącej liderów i nauczycieli Ruchu Wiary i Nowej Reformacji Apostolskiej.

Czego można nauczyć się w tej szkole? Uzdrawiania, mocy pozytywnego wyznawania, wizualizacji, terytorialnej walki duchowej a także sposobu proroczego machania flagami. ¹

Skąd pochodzi taniec z flagami?

Machaniem flagami można oczyścić wszystko co jest duchowo nieczyste, lub "wymachać" np: zdrowie fizyczne lub uzdrowienie finansów albo przebudzenie w danym mieście lub kraju. Machaniem flagami można duchowo oczyścić domy, pomieszczenia, aby doprowadzić do przebudzenia.

Głoszenie zbliżającej się zmiany i nadejścia Nowej Ery szczęśliwości i pokoju ma być alternatywą dla idei powrotu Chrystusa i ustanowienia Królestwa Bożego¹.

W Piśmie Świętym nie ma bezpośrednio mowy o uwielbieniu flagami. Znajdujemy za to fragmenty, w których mowa jest o sztandarach.

Np. Iz. 62, 10

*Przejdźcie, przechodźcie przez bramy! Róbcie drogę ludowi! Torujcie! Torujcie trakt bity [drogę]!
Usuwasz kamienie! Podnieście sztandar dla ludów!*

Studiując ten fragment w przekładzie hebrajskim zobaczymy, że na określenie sztandaru użyto tutaj słowo *nes* – czyli sztandar, chorągiew, flaga, ale i sygnał znak. Słowo *nes* ma swoje korzenie w czasowniku *nasas* – co oznacza być wysoko, rzucić się w oczy w sposób demonstracyjny, aby nadać sygnał, wiadomość.

Dokładnie taką funkcję ma uwielbienie flagami. Ujmując to w bardzo uproszczony sposób, każda flaga ma swoje znaczenie i machanie nią ma przekazać jakąś wiadomość, sygnał. Komu? Jak wskazuje na to powyższy werset, ludziom, ale nie tylko, w Pnp. 6,10 mowa jest o tym, że sztandar może być groźny

Kim jest ta, patrząca z góry jak jutrzeńka, piękna jak księżyc, promienna jak słońce, groźna niczym sztandary?.

Sztandar ma być również zapowiedzią zguby dla wroga. Wznosząc flagę ogłaszamy panowanie naszego Boga, Jego zwycięstwo i przypominamy naszemu przeciwnikowi, jaki jest Ten, który nas prowadzi. Uwielbienie flagami to również walka duchowa.

Flagi więc są zachętą dla ludzi, znakiem tego, co się dzieje w rzeczywistości duchowej. To też walka duchowa, prorocza deklaracja tego, co mamy w Bogu, ale przede wszystkim jest to sposób wywyższania naszego Boga. W Księdze Wyjścia 17,15 Mojżesz zbudował Bogu ołtarz i nazwał go „Pan moim sztandarem!”. Jeśli zadaniem sztandaru ma być przekazanie jakiejś wiadomości, to taniec z flagą jest sposobem mówienia o Bogu, Jego charakterze i dziedzictwie jakie w Nim mamy.

Osobiście uważam, że uwielbienie tańcem ma jeszcze inny wymiar. To sposób poddania się Bogu, to wychodzenie poza moje miejsce komfortu i bezpieczeństwa, to swego rodzaju rezygnacja z siebie, chęci zachowania twarzy przed ludźmi, na rzecz uwielbienia Boga. Apostoł Paweł w Liście do Rzymian pisze, byśmy oddawali swoje ciała jako ofiarę, żywą, świętą i miłą Bogu, taka powinna być duchowa służba nasza (Rz. 12, 1).

Tak naprawdę kiedy uwielbiamy Pana, musimy stać się jak dzieci. Pełne radości, swobody i prostoty serca. Dzieci nie mają w zwyczaju tłumić swoich emocji w obawie przed tym, co pomyślą sobie inni ludzie. Bez

większego skrępowania potrafią zrobić rodzicom scenę frustracji, niezadowolenia na samym środku centrum handlowego, pośrodku tłumu ludzi. Z czasem staramy się je uczyć, co wypada, a czego nie wypada robić w poszczególnych sytuacjach. Moja córka nie zastanawia się nad tym czy jest w miejscu publicznym, czy w zaciszu własnego domu, jak słyszy muzykę to bez zastanowienia od razu zaczyna tańczyć. Jezus mówił, że po nawróceniu mamy być jak dzieci (Mt. 18, 2-4).

Uwielbienie tańcem jest obrazem całkowitego poddania się Bogu. Kiedy tańczę, to robię krok bliżej Boga, zostawiając innych krok za sobą. Czy chodzi o to, że tańczyć można tylko z przodu, przed sceną? Nie. Chodzi mi o to, że kiedy zaczynasz tańczyć dla Boga, to tak naprawdę, decydujesz się skupić swoją uwagę i serce na Nim, zamiast na ludziach i utartych konwenansach. Twoja postawa mówi wtedy „wiem, że ktoś mógłby się na mnie patrzeć i być może coś sobie pomyśleć, ale teraz Boże, ja chcę się skupić na Tobie, Ty jesteś godzien”.

Teraz chciałabym wyjaśnić, co mam na myśli mówiąc o tańcu w uwielbieniu. Tańcem nazywamy, podskoki, klaskanie, chodzenie do rytmu, kręcenie się w koło, wirowanie i inne formy ruchowe. Kiedy piszę o tańcu, to mam również na myśli różne gesty, które wyrażają nasze serce przed Panem, jak np. klęczenie, leżenie, wznoszenie rąk do góry. A oto kilka form uwielbienia przez ruch/taniec jakie wymienione są w Starym Testamencie:

GIL

Są wersety, w których użyto wyrażenia „radować się” (gil), co oznacza – kręcić się (obracać się) pod wpływem jakiejś silnej emocji.

Radować się będę wybawieniem twoim
Psalm 9:14(15)

Ja bowiem ufam twojej łasce! Niech się raduje serce moje zbawieniem twoim!
Psalm 13:5(6)

Dlatego weseli się serce moje i raduje się dusza moja, nawet ciało moje spoczywać będzie bezpiecznie
Psalm 16:9

Psalm 21:1(2), 31:7(8), 32:11, 35:9, plus 35 innych odniesień.

MACHOLAH (lub MECHOLAH) – w II Mojżeszowej 15:20, kiedy Miriam prowadzi kobiety do tańca, słowo tutaj użyte na określenie tańca to Macholah – taniec grupowy ze śpiewem. To samo słowo zostało użyte w odniesieniu do kobiety, która witała Dawida po zabiciu przez niego Filistynów, śpiewając „Pobił Saul swój tysiąc, ale Dawid swoje dziesięć tysięcy” 1 Samuela 18:6-7. Jeremiasza 31:4 „Znowu cię odbuduję i będziesz odbudowana, panno izraelska, znowu przyozdobisz się w swoje bębenki i wyjdiesz w korowodzie weselących się”. Tutaj również ma miejsce taniec grupowy: grupa tancerzy wyróżniająca się w celu usługiwania tańcem.

REKAD – mocno tupać, zerwać się gwałtownie w radości, tańczyć, podskakiwać, skakać (Psalm 29:6, 1 Kronik 15:29)

DALAG – skakać (mocno) albo podskakiwać (2 Samuela 22:30, Psalm 18:29(30), Izajasza 35:6, Pieśń nad Pieśniami 2:8)

CHAGAG – poruszać się w kółko, szczególnie marsz podczas świętych procesji, obserwowanie festiwalu, świętowanie, sposób podskakiwania, tańczenie świętego tańca (III Mojżeszowa 23:41, Psalm 42:5, 1 Samuela 30:16)

HILYKAH – procesja lub marsz, karawana lub zespół (Psalm 68:25-26)

SHUWR – śpiewać spacerując, minstrel*, (II Mojżeszowa 15:1, Psalm 33:3, Psalm 137:3, Jeremiasza 20:13, Izajasza 54:1)

HALAL – robić show, być hałaśliwie bezmyślnym, wybuchnąć, świętować (Psalm 149:3)

Nowy Testament:

AGALLIAO – kiedy Jezus rozesłał 72 swoich uczniów, dając im moc uzdrawiania i wyganiania demonów, po ich powrocie, w Ewangelii Łukasza czytamy, że „Jezus rozradował się w Duchu Świętym” co oznacza, że zatańczył. Słowo rozradować się w oryginale Agalliao oznacza skakać z radości, niezmiernie się radować, mocno podskakiwać (Łukasza 1:14, 44:47, 10:21 – i 12 innych odniesień).

HALLOMAI – mocno skakać, podskakiwać do góry (Dzieje apostołskie 3:8, 14:10)

SKIRTAO – skakać, ze współczuciem, ruszać się w podskokach z radości (Łukasza 6:23)

W liście do Efezjan 6, 12 czytamy, że walkę toczyliśmy nie przeciwko ciału i krwi, ale ze „zwierzchnościami, z władzami, zarządcami ogarniającej świat ciemności z niegodziwymi zakusami duchowych sił na wysokościach nieba”. Dlatego to, co robimy w rzeczywistości duchowej jest tak samo istotne jak słowa, które wypowiadamy, czy wyśpiewujemy. Nie tylko ściągamy w ten sposób rzeczywistość Królestwa Bożego na ziemię, oddajemy Bogu Chwałę, ale również ogłaszamy panowanie i zwycięstwo naszego Pana Jezusa. Uwielbienie przez ruch i taniec nie jest łatwe, ale jest niezwykle ofensywne w walce duchowej. Zwróć uwagę jak wiele jest opisanych sytuacji w Piśmie Świętym, kiedy przełom przyszedł przez wykonanie czynu wiary, bez wypowiadania żadnego słowa. Weźmy choćby wojnę Izraela z Amalekitami, tak długo jak Mojżesz trzymał swoje ręce podniesione do góry, tak długo przewagę w walce mieli Izraelczycy (Wyjścia. 17, 8-16) lub kiedy Naaman, dowódca wojsk króla Aramu, nabawił się trądu i pojechał do Elizeusza, w nadziei, że zostanie uzdrowiony, ten mu powiedział, że ma się siedem razy wykapać w rzece Jordan i zostanie uzdrowiony (2 Krl. 5, 10 – 14), albo kiedy król Jehoasz dostał polecenie od Elizeusza, aby wystrzelić strzałę z łuku przez okno i uderzyć strzałami o ziemię, aby zwyciężyć wroga (2 Krl. 13, 15-19), a kiedy nie wypełnił jego polecenia w całości okazało się, że przez to, że zaniechał wykonania do końca wspomnianego gestu, nie pobije Aramu zupełnie, lecz tylko trzykrotnie.

Uwielbienie tańcem i flagami to sposób oddawania czci Bogu, ściągania Królestwa Bożego na ziemię, przekazywania ludziom „duchowych informacji” oraz metoda walki duchowej.

Oto znaczenie podstawowych kolorów flag w uwielbieniu:

- **złoty** – Boża Chwała i Boża Obecność
- **srebrny** – świętość i oczyszczenie
- **czerwony** – Jezus Chrystus, krew Jezusa Chrystusa
- **biały** – czystość, Duch święty
- **ciemny niebieski** – Królestwo Boże
- **niebieski** – łaska i dobroć Boga
- **pomarańczowy** – ogień, żar, Duch święty
- **żółty** – radość
- **zielony** – nowe rzeczy, życie
- **oliwkowy (ciemny zielony)** – namaszczenie
- **fukcja (ciemny różowy)** – intymna relacja z Jezusem, nasza miłość do Boga

- **fioletowy** – majestat, dostojność²

- Pan Bóg daje nam wolność w rozmawianiu z Nim. Nam otworzył serca na modlitwę flagami - mówią Słowaczki: dwie Zuzanny, Jana, Mariana i towarzysząca im siostra Zdenka ze wspólnoty "Marana Tha" w słowackim Preszowie.

Najpierw zajrzały do Biblii. Znajdowały cytaty za cytatem i potwierdzenie: chorągiew, sztandar, proporzec towarzyszyły już biblijnym Izraelitom. Każde plemię miało swój sztandar; chorągiew zwoływała ludzi na wspólne zgromadzenia; była symbolem miłości Boga; towarzyszyła Izraelitom w bitwie.

Izraelici zaś rozbijają namioty według swoich zastępów: każdy na swoim [miejscu w] obozie i każdy pod swoją chorągwią (Lb 1, 52),|On zatknie chorągiew dla dalekiego narodu i gwizdem wezwie go z krańców ziemi - i oto on przyjdzie rączy i lekki (Iz 5, 26),

Wprowadził mnie do domu wina i sztandarem Jego nade mną jest miłość (PnP 2, 4),

Chcemy się cieszyć z twego ocalenia i w imię Boga naszego podnieść sztandary. Niech Pan wypełni wszystkie twoje prośby! (Ps 20, 6).

Kolory flag, symbolika gestów wykonywanych z ich pomocą - w tej modlitwie, mającej swoje źródła w Biblii, wszystko ma znaczenie

Urszula Rogólska /Foto Gość - Można się modlić w ciszy, indywidualnie, można we wspólnocie odmawiając modlitwę, spontanicznie wznosząc ręce. Pan Bóg daje nam wolność w rozmawianiu z Nim. Nam otworzył serca na modlitwę flagami - mówią Słowaczki: dwie Zuzanny, Jana, Mariana i towarzysząca im siostra Zdenka ze wspólnoty "Marana Tha" w słowackim Preszowie.

- W naszej wspólnocie flagowanie jest obecne od ponad dziesięciu lat. Owszem, jest otwarciem się na coś - dla wielu - nowego, kreatywnego. Ale nie służy temu, żeby: "było pięknie". Za pomocą symbolu flagi - ich kolorów, wykonywanych gestów, tańca z flagami - chcemy pomagać całej naszej wspólnocie się modlić, przybliżyć im obraz Boga. Flagi mają za zadanie koncentrować wszystkich na Jezusie.

Na zaproszenie Szkoły Ewangelizacji Cyryl i Metody. Słowaczki przyjechały do Polski, by zapoznać z tą formą modlitwy wszystkich chętnych. W prowadzonych przez nie warsztatach wzięły udział członkinie wspólnoty Szkół Nowej Ewangelizacji św. Andrzeja z Bielska-Białej, Czechowic-Dziedzic, Pietrzykowic,

² <http://bezscian.pl/2017/02/uwielbienie-tancem-i-flagami/#>

Kóz, Pszczyny, Oświęcimia, Goczałkowic, Bytomia i Rudy Śląskiej. Dzięki uprzejmości ks. Alfreda Tatarzyna, zajęcia odbywały się w kościele Miłosierdzia Bożego w Pszczynie.

Uczestniczki warsztatów dowiedziały się, że flagi na modlitwie służą uwielbieniu Boga, są znakiem Jego zwycięstwa w duchowej bitwie i obecności - jak flaga na budynku ambasady czy na zamku, kiedy w środku obecny jest władca, czy urzędnik - symbolizują też wierność tych, którzy do Niego należą.

Tańcząc z

flagą można się modlić osobiście, jak i we wspólnocie

Urszula Rogólska /Foto Gość Każdy kolor ma swoje znaczenie: złoto symbolizuje Boży majestat i chwałę, srebrny - dar Ducha Świętego, brąz - m.in. sprawiedliwość, niebieski - łaskę, zielony - nowe życie, czerwony - ogień Ducha Świętego, fioletowy - hojność, biały - świętość, czystość, żółty - światłość, radość, zawierzenie, różowy - uzdrowienie, czarny - słabość, grzechy.

- Zawsze miałam w sercu takie pragnienie, żeby dowiedzieć się czegoś więcej o flagowaniu, które towarzyszy modlitwie wielu wspólnot, także mojej - Szkole Ewangelizacji Cyryl i Metody. Tutaj dowiedziałam się, że to biblijna modlitwa, która jest bardzo twórcza, bardzo otwiera na żywy kontakt z Panem Bogiem - mówi Lucyna Waliczek z Czechowic-Dziedzic.

- Te warsztaty otworzyły mnie na nową rzeczywistość. Uświadomiły mi, że flagowanie, to służba we wspólnocie, że dobrze jest, kiedy grupa, która podejmie się tej służby, razem się formuje - mówi Barbara Niemiec z SECiM. - Poruszyła mnie modlitwa osobista i wstawiennicza z flagami. Jestem wstawiennikiem w mojej wspólnocie. Tu dowiedziałam się, że także taniec z flagami służy tej modlitwie. Sama jej doświadczyłam, kiedy prowadzące zaproponowały nam, żebyśmy zebrały się w mniejszych grupach, posłuchały głosu Pana Boga w sercu i ze sztandarem w dłoniach modliły się za poszczególne osoby.

Modlitwą flagami uczestniczki warsztatów posługują już m.in. podczas Mszy św. w kościele św. Pawła na Osiedlu Polskich Skrzydeł w Bielsku-Białej (w drugie niedziele miesiąca o 14.00) i w tym samym miejscu w środy na uwielbieniowych spotkaniach wspólnoty (o 20.00, a wcześniej o 19.20 - wspólnotowa Msza św.).³

³ <https://bielsko.gosc.pl/doc/2757669.Z-choragwia-w-reku-stanely-przed-Panem>